

[Forsvarsministeren]

som det er menneskeligt muligt, vil sætte alt ind på at undgå og forebygge ulykker.

Margit Hansen (DKP):

Nu er jeg ikke i tvivl om, at militæret er noget farligt stads, som vi helst burde undgå, men så længe vi har det, må der, også i fredstid, eksistere bestemmelser, der fritager for eller forebygger den slags ulykker, som jeg har refereret til i mit spørgsmål.

Jeg kunne også forestille mig, at en lang række andre faretruende situationer, som heldigvis ikke udløser de katastrofer, som vi har været udsat for, burde kunne forebygges, f. eks. ved, at man i fredstid udstrakte arbejdsmiljøloven til også at omfatte militæret, også uden for de militære værksteder. F. eks. finder jeg, at det er uforsvarligt, at chauffører inden for militæret ikke er sikret 8 timers uafbrudt hvile, førend de skal køre, ofte også med passagerer. I praksis viser det sig, efter hvad man får oplyst, at en chauffør, selv om han gør opmærksom på, at han ikke føler sig i stand til at føre køretøjet, har meget svært ved i praksis at nægte at køre, og det har også ført til alvorlige situationer. F. eks. var der en chauffør, der skulle føre jeep med en dysekanon, og som også havde medtaget passagerer, skønt han havde sagt, at han ikke rigtig vidste, om han kunne klare det. Han var ikke blevet informeret om de ting, der sker, når man har sådan en dysekanon bagpå, og det resulterede i en alvorlig ulykke, hvorved to af dem, der var taget med, kom til skade.

Sådan nogle ting mener jeg nok at man bør forebygge ved, at arbejdsmiljøloven f. eks. udstrækkes til også at omfatte dette område.

Jeg mener også, det må være i militærets interesse – i hvert fald er det i samfundets – at alle informeres bedre om de ting, der foregår, og om, hvordan man kan forebygge ulykker. Bl. a. kunne det ske ved – og det vil jeg gerne høre ministerens mening om – at der ud over talsmandsordningen også opbyggedes et net af sikkerhedsrepræsentanter inden for forsvaret.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Om det sidste spørgsmål, fru Margit Hansen rejste, om sikkerhedsrepræsentanter, vil jeg sige, at der foregår i øjeblikket forhand-

linger mellem de værnepligtiges talsmænds forretningsudvalg og forsvarsministeriet om, hvad man kan gøre på dette specielle område. Men som det rigtigt er sagt af fru Margit Hansen, omfatter lov om arbejdsmiljø ikke det, man henregner som egentlig militærtjeneste, og det skal forstås som den tjeneste og de aktiviteter, som har til formål at opøve forsvarshederne m. v. i løsning af de freds- og krigsmæssige opgaver, der påhviler dem. Det er klart, at der godt kan være områder, hvor de ting forekommer, som fru Margit Hansen nævner, men før man kender de konkrete tilfælde, er det lidt svært at bedømme dem.

Margit Hansen (DKP):

Omtalte eksempel med chaufføren, som kørte dysekanon med jeep, er sikkert ikke forsvarsministeren ubekendt, og det er for at forebygge lignende tilfælde, man må sørge for, at der sker en bedre information af de værnepligtige om sikkerhedsproblemer, og at der også opbygges et net af sikkerhedsrepræsentanter, der har retten til at vurdere en situation og skride ind, så man ikke påfører de værnepligtige unødigt fare og skade.

Jeg kan tage et andet eksempel, som også går på at forebygge. Det er spørgsmålet om de styrthjelme, man bruger inden for militæret. Det er sikkert også forsvarsministeren bekendt, at en lang række af de styrthjelme, som bruges, ikke længere opfylder kravene til bestandighed over for slag og stød, fordi de simpelt hen er for gamle. Jeg synes ikke, det er rigtigt, når vi befinder os i en relativt fredelig periode, at de unge mennesker inden for militæret så udsættes for efterladenhed ved, at man ikke opfylder de helt almindelige krav, som stilles til alle mulige andre »færdselister« i samfundet.

Hvad angår skibene, kunne jeg også godt tænke mig lige at bore lidt i, hvordan materiellet i øvrigt er, for det er jo også kendt, at man på værfterne for nogle skibes vedkommende ikke må anvende sædvanligt værktøj, f. eks. pikhamre ved svejsning eller sandblæsere, med den begrundelse, at pladerne helt enkelt er for tynde. Nu gik det godt i tilfældet med »Tumleren«, kan man sige, men tør forsvarsministeren tage ansvaret for, at materiellet, som vi sender de unge værnepligtige ud med, ikke er i orden og i forsvarlig stand?